Vzpomínáme aneb už je tady zas - Morčata na útěku

Už odcházím z Blacku dneska jsem se neožral
V tom nahoře ve dveřích rozkročený člověk stál
Měl ošoupané kalhoty a vousy ježaté
A uvázaný šátek na hlavě plešaté

Okované boty a bunda kožená
Čerstvě vyvržená šavle u nohou složená
Zloba z něho sálala a mě se tajil dech
S rukama v bok sestupoval dolů po schodech

Poslední člověk v Blacku dýško na stůl dal
Pryč ve strachu zdrhal ani nepoděkoval
Ta temná postava je asi pěkná potvora
V tom poznal jsem že hledí do tváře Krutora
Obráceně kříže do tmy zářící
A černý šátek s lebkama na holé palici
Hrdlo se mi svírá je tak těžké věřit tom
Žes tímhle chlapem v hospě už se nedostanu domů

R: Hej, hej holohlavý impotent
   Hej, hej holohlavý impotent

Pak poroučel piva vždycky cechem zamával
V tom fofru se Paigino u výčepu potkával
Za chvíli jsem nejméně o tunu těžší byl
Tolik chlastu v životě snad ani Bigboss nevypil
Ta postavička je snad ňákým kouzlem prokletá
Kde koho umí chlastem zprovodit se světa
Už ani chodit neumí už jen tak vrávorá
Tak zdrhej pryč už nemáš čas začíná doba Krutora

R: Hej, hej holohlavý impotent...